

ПРЕС КЛИПИНГ

5. јануар 2016.

НАСЛОВИ

- Исплата социјалног програма радницима Прве петолетке;(стр.2)
- НАСТАВА У РАДИОНИЦАМА Лакше до посла уз дуално образовање;(стр.3)
- Удовички: Закон о систему плата до краја јануара;(стр.4)
- Штрајк за Савиндан?;(стр.5)
- Рачун у блокади три године;(стр.6)
- Богу божије, газдама профит, а где су синдикати;(стр.7)
- Пилоте уцењују летом у Америку;(стр.9)

<http://www.blic.rs/vesti/ekonomija/isplata-socijalnog-programa-radnicima-prve-petoletke/4gbt8vq>

Исплата социјалног програма радницима Прве петолетке

Бета

У Холдингу Прва петолетка из Трстеника и још два осамостаљена предузећа, где је укупно било око 1.600 људи, у току је исплата социјалног програма за који су се одлучили скоро сви запослени.

Око 940 радника Прве петолетке основали су три нова предузећа како би конкурисали за закуп погона у којима су радили до пре неки дан, речено је Бети у пословодству Холдинга.

"Радници Холдинга и седам зависних друштава и још 150 запослених у ППТ Сервоуправљачима, укупно њих 713, основали су ново друштво - ППТ Петолетка доо, потом 59 радника Сервоуправљача основало је друго друштво, а треће друштво 165 запослених у ППТ Заптивци", казао је за Бету генерални директор Холдинга Прва петолетка Љубомир Панић.

Подсетио је да је 31. децембра објављен оглас за издавање у закуп Петолеткиних погона, за које су новооснована предузећа конкурисала. Рок за пријаву за закуп погона је до 11. јануара, након чега следи одлука комисије о најбољем понуђачу.

Панић је проценио да би производња у тим погонима могла да буде настављена средином јануара. Он је истакао да на посао неће бити позвани сви радници који су ушли као оснивачи, подсећајући да је то свима било јасно речено.

"Неће бити сви упослени, за одређеним кадровима неће бити потребе, али ће њихово ангажовање зависити од послова које будемо уговарали", казао је Панић.

Процене рађене према упошљености из новембра показују да ће посла у почетку бити за око 600 људи. За оснивање нових предузећа запослени у Холдингу уписивали су по 500 евра, у Заптивцима по 1.400, док су у Сервоуправљачима постојале три скале.

"Први циљ је да сачувамо уговорене послове, а други корак је обезбеђивање нових послова, што би значило и упошљавање више људи", казао је Панић.

Према ранијим подацима пословодства, приходи Прве петолетке у 2015. износиће између 25 и 30 милиона евра, а трошкови око 40 милиона евра. Та компанија прави различите производе за аутоиндустрију, електроиндустрију, железаре, а од укупне производње више од 70 одсто је намењено иностраним тржиштима.

<http://www.blic.rs/vesti/drustvo/nastava-u-radionicama-lakse-do-posla-uz-dualno-obrazovanje/fpg3v9j>

НАСТАВА У РАДИОНИЦАМА Лакше до посла уз дуално образовање

С. Лакић

Дуално образовање досад је уведено у 10 школа у Србији, а ове године број оних који ће похађати овакву наставу премашиће 300 ученика.

Осим у школским клупама, занат у фабрикама пеку будући бравари-заваривачи у Обреновцу, Земуну, Краљеву, Суботици, Крагујевцу, Младеновцу и Сремској Митровици, као и електричари и индустријски механичари у Лазаревцу, Пећинцима, Новом Саду...

Њих укупно 237 прошле године учило је по моделима патентираним у Немачкој, где се учење у клупама, уз праксу у фабрикама показало врло корисним и за ђаке и за послодавце. У 2014. овакво школовање је имало 170 ученика, а ове године број би требало да премаши 300.

- Овим новим моделом наставе ученици стичу праксу у компанији кроз обуку на савременим машинама, али и велико искуство кроз сарадњу са старијим колегама. Комбиновањем теоријског знања из школа, уз практично знање које добијају у фабрици, ученици се на прави начин оспособљавају за потребе привреде и тиме стичу већу могућност за запошљавање по завршетку школовања - каже за "Блиц" Марија Костић из немачке организације за међународну сарадњу ГИЗ, која заједно са Министарством просвете учествује у пројекту реформе образовања у средњим школама.

ŠKOLE U KOJIMA SE PRIMENJUJE DUALNO OBRAZOVANJE		
BRAVAR-ZAVARIVAČ Politehnička škola Kragujevac Mašinska škola „14. oktobar“ Kraljevo Tehnička škola „Ivan Sarić“ Subotica Tehnička škola Obrenovac Tehnička škola Mladenovac Tehnička škola „Zmaj“ Zemun Srednja tehnička škola „Nikola Tesla“ Sremska Mitrovica	ELEKTRIČAR Elektrotehnička škola „Mihajlo Pupin“ Novi Sad Tehnička škola „Kolubara“ Lazarevac	INDUSTRIJSKI MEHANIČAR Tehnička škola „Milenko Verkić Nesa“ Pećinci Tehnička škola „Ivan Sarić“ Subotica

Костићева додаје да се од компанија очекује да омогуће ученицима квалитетну праксу, као и да им плате топли оброк, трошкове за превоз или стипендију.

У Министарству просвете оцењују да је дуално образовање скупо улагање у образовање, али да је то и дугорочна инвестиција.

- Очекује се да ће број домаћих компанија расти упоредо са доступношћу информација да улагања нису велика и да на дужи рок могу имати вишеструке користи: од доприноса ђака производњи, преко могућности да запосле најбоље који су се кроз праксу већ обучили за посао, до стицања репутације друштвено одговорне компаније - наводе у ГИЗ.

По моделу са Запада

У Немачкој више од 80 одсто ђака који се школују по моделу дуалног образовања посао нађе управо код послодавца код ког је имало праксу. Слично је и у Швајцарској, као и у Аустрији, где се у систему оваквог школовања налази и по 150 образовних профила.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/scc/clanak/346596/Udovicki-Zakon-o-sistemu-plata-do-kraja-januara>

Удовички: Закон о систему плата до краја јануара

Потпредседница Владе Србије и министарка за државну управу и локалну самоуправу Кори Удовички изјавила је да до краја јануара мора бити донет закон о платама, додајући да више не сме да се касни са његовим доношењем.

Удовички је за РТС рекла да тај закон неће уређивати плате функционера, као ни јавна предузећа, преноси Танјуг.

„Овај оквирни закон поставља битне принципе по којима ће се други секторски закони доносити, први принцип је једнака плата за исти рад”, рекла је Удовички и додала да ће од фебруара најмања плата бити 22.000, а највиша 165.000, што је углавном и сад присутно када су плате у државном сектору у питању које нису функционерске.

Упитана за те друге секторске законе, Удовички је рекла да ће најсложенији посао бити са законом о платама у јавним службама и да он треба да буде урађен током пролећа.

„То значи да се опет само поставе принципи, па тек онда иду подзаконска акта, када ћемо почети да договарамо односе зарада. То ће негде бити на лето”, рекла је Удовички.

Закон о платама, како је објаснила, поставља принципе за увођење реда у плате, јасноћу, видљивост, „да више неће један сектор морати да се плаши да неки радници у другом сектору добијају нешто што се не види”.

„То је јако важно, припремамо, а процес да неке стварно буде боља и праведнија плата ће још доста дуго да траје”, навела је Удовички додајући да ће тај закон поред тога што ће бити направљена иста основица за све плате учинити да ће моћи свака плата да се упореди.

То је, како је истакла, кључни проблем што у овом тренутку не постоји ред, јер је „лако забашурити”.

„Ми сад имамо низ основица, имамо и низ коефицијената... Одмах после усвајања закона биће измењене уредбе којима се успостављају основице, оне ће бити исте, а и коефицијенте ће да се прерачунају да би плата на крају остала непромењена, али ћемо онда знати да поредимо. Са јасним поређењима можемо да радимо редом и транспарентно”, објаснила је Удовички.

http://www.danas.rs/danasrs/drustvo/strajk_za_savindan_55.html?news_id=313830

Синдикати образовања по ко зна који пут траже пријем код премијера Александра Вучића

Штрајк за Савиндан?

АУТОР: В. А.

Београд -

- Запосленима у основним и средњим школама од овог месеца плате ће бити веће за четири одсто, што је у просеку повишица од 1.600 динара, док ће зараде у високом образовању и студентском стандарду скочити за два одсто. То је, по свој прилици, све што их чека у овој години, с обзиром да Влада Србије није испунила обећање из споразума, који је потписала са синдикатима након прошлогодишњег штрајка просветара. Нова година је прошла, а обећани платни разреди нису уведени у јавни сектор, нити је буџетом за 2016. предвиђена исплата новогодишње награде просветарима.

Унија синдиката просветних радника и Грански синдикат просветних радника "Независност" поново су јуче у одвојеним дописима затражили разговор са премијером Александром Вучићем, у вези реализације потписаног споразума, као и одговор на питање када ће закон о платним разредима бити готов. Како сазнаје Данас, представници сва четири репрезентативна синдиката образовања састаће се следеће недеље како би утврдили стратегију за даље, а незванично се помиње и могућност штрајка упозорења 27. јануара, када школе прослављају Савиндан. Ипак, и међу синдикалцима постоји дилема да ли би протест имао ефекта, тим пре што тога дана у школама нема наставе.

Бранислав Павловић, председник Синдиката образовања Србије, каже за Данас да нема разлога да синдикати не наставе заједничко деловање и да је повишица од четири, односно два одсто засад једино извесна. Он додаје да од увођења платних разреда за које су се

залагали просветни радници вероватно неће бити ништа пре 2017, јер такву промену мора да прати повећање буџета.

Јасна Јанковић, председница Уније синдиката просветних радника, каже да јој није јасно да ли је Нацрт закона о платним разредима, који кружи интернетом, у званичној јавној расправи и да ли је грешка или намера то што се у најновијој верзији не признаје радни стаж.

- Остаје само да се надамо да ће оно што је премијер рекао на последњем састанку са синдикатима образовања бити испуњено и да је повишица од четири одсто први корак ка побољшању материјалног положаја просветних радника. Премијер није експлицитно обећао да ћемо током ове године добити још једну једнократну помоћ већ да ће, ако се у буџету појави вишак или поправи економска ситуација, просветни радници бити први који ће осетити бољитак. Али чак и да је српска економија у бољем стању, тешко је једним потезом поправити оно што је 20 година урушавано - оцењује Јанковићева.

http://www.danas.rs/danasrs/srbija/vojvodina/racun_u_blokadi_tri_godine.41.html?news_id=313834

Радници Радијатора протестовали због неуспеле приватизације

Рачун у блокади три године

АУТОР: М. ПУДАР

Зрењанин - - Кашњење зарада само је један од нагомиланих проблема који су извели раднике зрењанинског Радијатора АД, фирме коју је приватизовао конзорцијум из Хрватске, на улици током јучерашњег дана. Група од њих стотину окупила се током преподнева испред Градске куће, где су по највећој хладноћи тражили пријем код градоначелника. Према речима Жељка Шојића, из Самосталног синдиката ове фабрике, послодавац ове приватизоване фирме не измирује обавезе према радницима ни доприносе, а због енормно великог дуга фабрика је од почетка децембра без струје.

- Изгубили смо право на рад, остали без зарада, а у фабрици нема најосновнијих услова, без топле воде, без адекватне одеће и обуће, без испитаних уређаја и опреме, без обавезних здравствених прегледа. У фабрици је готово 500 радника. Шта раде надлежни по овим питањима, упитао је Шојић. Према речима радника, рачун послодавца је у блокади већ три године, са мањим прекидима. Садашња блокада достиже 900 милиона динара.

- Приватизација је била чист промашај, јер купац акција није испунио све уговорне обавезе и на то нико од надлежних није реаговао. Агенција за приватизацију није урадила ништа, каже Шојић.

"Радијатор" је у власништву конзорцијума из Хрватске а од пролетос је промењена пословна адреса фирме, која сада има седиште на београдској адреси на Врачару. Рачун "Радијатора" је у непрекидној блокади, а пред зрењанинским Привредним судом вођен је поступак за усвајање унапред припремљеног плана реорганизације, који се због сеобе седишта фирме сада води пред Привредним судом у Београду.

- Рочиште је одложено, а наводно је нови план реорганизације требао да буде спас за фабрику. Промена седишта фирме је куповина времена, можда и покушај избегавања законских обавеза, каже један од окупљених радника Радијатора.

Наставак - 8. децембра

Раднике Радијатора јуче је примио зрењанински градоначелник, обећававши помоћ у контактима са Министарством привреде и у Агенцијом за приватизацију, али и у ЕПС. Наредно, протестно окупљање радника најављено је за петак 8. децембар.

http://www.danas.rs/dodaci/biznis/ bogu bozije gazdama profit a gde su sindikati .27.html?news_id=313817

Прекаризација рада и слабљење синдиката (8)

Богу божије, газдама профит, а где су синдикати

Девизу "Богу божије, а газдама профит" реализује неолиберални капитализам. С друге стране, тој девизи нису склони радници, али огромна већина мисли да је то правило које се тешко може заобићи

АУТОР: СРЕЂКО МИХАИЛОВИЋ

Незадовољство, бес, очај прекаризованих радника зауздани су интерпретацијом ове радно-животне катастрофе, као личне судбине и фатума, било да се она види као последица сопствене немоћи/неспособности, или као консеквенца неког апстрактног, готово надљудског, сплета околности.

Све силе модерног капитализма удружиле су се да нам докажу и покажу како је онесигуравање рада и наших живота, ствар божије воље (тј. неке принуде коју нам намећу потребе привредног развоја). Но у том окретању радника против Бога има једна зачкољица. Тим "окретањем" капитализам губи карактер божанског наума и разоткрива своје циљеве и своју праву природу. Његова судбина је судбина краља Миде. Да подсетим, то је онај који је од бога Диониса измолио дар, да се све што дотакне претвори у злато. Па тако буде да му бива злато и иће и пиће, а човек није саздан да преживи једући и пијући - злато! Па тако, и капитализам!

Ако је прекарност нужда која нам се намеће ради економског развоја, ако је неки фатум, божија воља, ако је несигуран живот услов самог живота, онда је јасно да је борба против прекаризације узалудна, па и сулуда. Дакле, ћути, трпи, клекни и ради, ако рада има и колико га има, и кад га има, и за било коју надницу! А шта ако неки радници неће да трпе и ћуте, шта ако се појави онај фамозни дух отпора? Па макар тај отпор био тек синдикализација прекаријата. Но, ни она не долази сама од себе, или актом неке више силе. До синдикализације прекаријата може доћи само обостраним радом прекаризованих радника на једној страни, и синдиката и синдикалних активиста на другој страни. Проблем се, међутим, јавља кад ниједна од ових двеју страна не показује спремност за синдикализацијом (ни прекарни радници, нити синдикати) или је, пак, спремна само једна од те две стране. Синдикализација прекаријата је израз потребе (прекарних радника и синдиката) за отпором према прекаризацији и њеним носиоцима. Отуда питање, да ли постоји потреба за синдикализацијом код прекарних радника, односно да ли таква потреба постоји код синдиката. Ако постоји, онда се јавља питање спремности и способности за покретање акција против прекаризације. Дакле, отпор или навикавање и прилагођавање или трпљење, јер све мислимо да је друкчије немогуће, или да је грех? Нема сумње да код прекарних радника, а и других радника, постоји потреба за оним што би синдикати требало да раде. Но, изгледа да нема потребе за синдикатима оваквим какве их радници виде. А виде их као много горе него што они заиста јесу.

У очима радника се умножава оно што је лоше у раду/нераду синдиката, а умањује се оно што је у том раду добро. Таквој деградацији синдиката доприносе медији у служби профитом обузетих капиталиста, сами радници који ниподаштавају успехе људи из својих редова, а и сами синдикати једном зато што не демантују лажи које о њима шире таблоиди и "таблоидна јавност", а други пут што препуштају бахатим "кућним синдикатима" да стварају слику о синдикатима уопште. Било како било, радници немају богзна колико поверења у синдикате а синдикати без поверења радника и својих чланова мало шта могу да учине. Према резултатима нашег истраживања прекаризованих радника, у синдикате поверење има 12 одсто испитаника. Све у свему, постоји дистанца између прекарних радника и синдиката. Синдикати су ти који треба да учине први корак ка прекарним радницима, не чекајући претходни искорак прекаризованих. Мало је вероватно да ће иницијативу за смањење дистанце према синдикатима покренути прекарни радници. Мало је вероватно да ће се прекарни радници самоорганизовати (мада та могућност постоји код радника у тзв. креативној индустрији). Пре се од прекаризованих радника може очекивати буна, спонтани револт, стихијно разбијање свега и свачега, него било шта друго. Овакви видови буне против прекарнизације не одговарају ни онима који су прекаризовани нити онима који прекарнизују раднике.

Девизу "Богу божије, а газдама профит" реализује неолиберални капитализам. С друге стране, тој девизи нису склони радници, али огромна већина мисли да је то правило које се тешко може заобићи. Добро, а где су ту синдикати, синдикални лидери, синдикални активисти? Да ли синдикати могу нешто учинити и да ли постоји стратегија првог искоракa ка смањивању дистанце између радника и синдиката? Видели смо у претходним текстовима да синдикати нешто почињу да чине и да не прихватају капиталистичку опсесију профитом као божанско правило. Види се, такође, да је недовољно то што се чини и да се не виде неки знатнији помаци ка бољем. Бројни разлози условљавају ниске ефекте синдикалног активизма. Поменућу овом приликом два општа разлога ниске синдикалне ефикасности на плану отпора према прекарнизацији радника: прво, прихватање од стране капиталиста и њихових слугу наметнуте флоскуле о неполитичком карактеру синдикалне акције и друго, усамљеност синдиката у отпору просецима прекарнизације (код нас има тек неколико часних изузетака у случају организација цивилног друштва). Уверен сам да синдикати греше кад одбијају да политизују питање прекарнизације и кад пасивно прихватају официјелну интерпретацију прекарнизације као економског питања. Фама о неполитичком карактеру сваке синдикалне акције масовно је прихваћена не само у синдикалним редовима, већ и код радника. Питање које се намеће гласи: како је могуће однос рада и капитала и однос радника и капиталиста изместити из сфере политике и како је било могуће у такву бесмислицу убедити масу радника. Одбијањем да се питање прекарнизације социјализује, оно се упорно третира у складу са доминантним официјелним (тј. државним) ставом, као искључиво индивидуални проблем који само појединац сам може и мора да реши. Супротно томе, интерпретација прекарнизације као друштвеног проблема остаје напор осамљених појединаца.

Пилоте уцењују летом у Америку

Самостални синдикат саобраћајних пилота поново је подигао прашину, овога пута излазећи у јавност с информацијом да пословодство Ер Србије уцењује своје пилоте изласком из синдикалне организације уколико желе да се школују за широкоотрупне авионе којима ће се саобраћати за Америку.

А. Чукић

Притисак на пилоте: За чланове синдиката нема напретка у каријери

Подсетимо, Ер Србија је добила све потребне дозволе за отварање директних летова из Београда за Њујорк, а можда касније и још неких градова у Северној Америци. За те потребе Ер Србија ће набавити два широкоотрупна ербаса А330, али је потребно преквалификовати посаде за захтевне летове преко океана. Овај посао је важан за компанију, али и за пилоте, с обзиром на то да су значајно боље плаћени од оних који лете на мањим авионима.

Према писању београдске штампе, пилоти су недељама под притиском да напусте синдикат уколико желе да напредују у служби. Ове информације је потврдио председник синдиката Ненад Војиновић који каже да покушај уцене пилота представља велики скандал, те да пилоти верују да се све то ради уз подршку Данета Кондића, генералног директора Ер Србије.

- У синдикат су стигле усмене пријаве чланства. Наши чланови наводе да их директори који су надлежни за летачко особље Ер Србије позивају и практично уцењују да се ишчлане из синдиката уколико желе да напредују у каријери. Прецизније речено, уколико не иступе из синдиката, неће им дозволити да се школују на новом типу авиона који ће летети за Америку. А школовање на том типу авиона представља круну каријере сваког пилота. Потпуно је непримерено уцењивати људе на тај начин - наглашава Војиновић у изјави за дневник "Курир".

Трн у оку компанији

Синдикат пилота је одавно трн у оку националној авиокомпанији. У јуну прошле године пилоти су се побунили због наводне преоптерећености, што је, према њиховом мишљењу, угрожавало безбедност летења. Ер Србија је тада одбацила наводе, а Директорат за цивилно ваздухопловство је утврдио да није било неправилности у распореду посада.

Синдикалци сада разматрају какве су им опције на располагању. Једна од њих је и одлазак на суд, али ће то бити јако тешко доказати. Ипак, Војиновић каже да одлазак на суд није искључен уколико чланство почне да се осипа. Наводи да ће поднети пријаве против директора надлежних за летачко особље, а пилоти који под притиском напусте синдикат биће позвани да сведоче на суду.

Председник синдиката додаје и да не разуме због чега уопште руководству националне авиокомпаније смета синдикално организовање, што је сасвим нормална пракса свуда у Европи.

- Врх Ер Србије ниједном нас није позвао на разговор иако смо то више пута захтевали. Поштујемо однос државе према Ер Србији, који је далеко бољи од опхођења према старој компанији Јат ервејз, али никада нећемо прихватити да се синдикат ниподаштава. Послали смо писмо шефу кабинета премијера и очекујемо позив на разговор на ком бисмо изнели своје проблеме - додао је Војиновић.

Занимљиво је да је Војиновићу руководство Ер Србије забранило улазак у зграду с образложењем да није запослен у тој фирми, због чега му оспоравају и руковођење синдикатом. Он, међутим, наводи да по закону може да буде председник синдиката иако не ради у компанији.

Колико је тешко организовати синдикат пилота, сведочи и то да на челу Самосталног синдиката чак и није пилот. Наиме, Ненад Војиновић је београдски адвокат који је некада био директор правних послова у Јату, а компанију је напустио када је, како је рекао, видео да је држава систематски уништава.